

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS IR SAVIVALDYBĖS ĮMONIŲ
ĮSTATYMO NR. I-722 11 IR 15 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO IR
LIETUVOS RESPUBLIKOS AKCINIŲ BENDROVIŲ ĮSTATYMO NR. VIII-1835 37¹
STRAIPSNIO PRIPAŽINIMO NETEKUSIU GALIOS ĮSTATYMO PROJEKTŲ
TAP Nr. 20-1009; 20-1010; TAIS Nr. 20-7581(2); 20-7582(2)**

2020-06-15 Nr.NV-1662

Vilnius

Įvertinę Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybės įmonių įstatymo Nr. I-722 11 ir 15 straipsnių pakeitimo projekto (toliau – Įstatymo projektas) ir Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo Nr. VIII-1835 37¹ straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymo projekto atitiktį Konstitucijai, įstatymams bei teisės technikos reikalavimams, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Vienas esminių Konstitucijoje įtvirtinto teisinės valstybės principo elementų yra teisinis aiškumas, kuris suponuoja tam tikrus privalomus reikalavimus teisiniui reguliavimui: jis privalo būti aiškus ir darnus, teisės normos turi būti formuluojamos tiksliai, jose negali būti dviprasmybių (Konstitucinio Teismo 2003 m. gegužės 30 d., 2004 m. sausio 26 d., 2008 m. gruodžio 24 d., 2009 m. birželio 22 d. nutarimai, 2010 m. balandžio 20 d. sprendimas). Konstitucinis Teismas taip pat ne kartą yra konstatavęs, kad konstitucinis teisinės valstybės principas suponuoja reikalavimus įstatymų leidėjui nustatyti tokį teisinį reguliavimą, kuris *inter alia* suteiktų galimybę teisinių santykių subjektams žinoti, ko iš jų reikalauja teisė, kad jie galėtų savo elgesį orientuoti pagal teisės reikalavimus, teisės normos būtų nustatomos iš anksto, įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytas teisinis reguliavimas būtų aiškus, suprantamas, neprieštaringas, teisės aktuose nebūtų nuostatų, vienu metu skirtingai reguliuojančių tuos pačius visuomeninius santykius (Konstitucinio Teismo 2011 m. gruodžio 22 d. nutarimas). Vadovaujantis Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 str. 2 d. 6 p. nustatytu teisėkūros aiškumo principu, teisės aktuose nustatytas teisinis reguliavimas turi būti logiškas, nuoseklus, glaustas, suprantamas, tikslus, aiškus ir nedviprasmiškas. Atsižvelgiant į pasakytą, Įstatymo projekto 2 str. keičiamo Valstybės ir savivaldybės įmonių įstatymo 15 str. 9 d. 3 p. nuostata, remiantis kuria Vyriausybė ar savivaldybės taryba gali nustatyti mažesnę, negu

nurodyta šio straipsnio 6 dalyje, įmonės pelno įmoką į valstybės ar savivaldybės biudžetą, jeigu yra tenkinama sąlyga - išmokėjus pelno įmoką, dėl karo, nepaprastosios padėties, mobilizacijos, karantino, ekstremaliosios situacijos ar ekstremaliojo įvykio metu *apribotos veiklos* yra *reali galimybė* įmonei tapti nemokiai, vertintina, kaip neatitinkanti aukščiau išvardintų principų. Sąvoka „reali galimybė“ tikslintina, pasitelkiant konkrečius objektyviais finansiniais parametrais apibrėžtus kriterijus, leisiančius visiems subjektams analogišką situaciją vienareikšmiškai įvertinti padarant išvadą, kad sumokėjus valstybei pelno įmoką, įmonė taptų nemokia, o sąvoka „apribota veikla“ tikslintina, nurodant, kieno apribota veikla turima omenyje.

2. Nutarimo projekto, kuriuo Seimui teikiami Įstatymo projektas ir Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo Nr. VIII-1835 371 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymo projektas, 2 p. tikslintinas, nurodant ministro, įgalioto atstovauti Vyriausybei svarstant minėtus įstatymų projektus Seime, vardą ir pavardę.

Teisės grupės vyresnioji patarėja

Ieva Peciukonienė